

Наша громада – єдина родина

Де згода в сімействі, де мир і тишина,
Щасливі там люди, блаженна сторона.
І.П. Котляревський.

ГРОМАДСЬКО-ПОЛІТИЧНА ГАЗЕТА ПРО ЖИТТЯ НАШОГО КРАЮ

№14 6 ЛИПНЯ 2018 РОКУ

«Щоб дебет завжди дорівнював кредиту»

Тільки-но з'явилися перші гроші, люди зрозуміли, як важливо вміти їх рахувати, економити, примножувати. А невдовзі в суспільстві виникла й професія рахівника, згодом – бухгалтера.

Відділ бухгалтерського обліку та звітності Білоцерківської сільської ради. Зліва направо: Висоцька Віра Миколаївна, Яйчун Ольга Іллівна, Авер'янова Марія Миколаївна, Рудяк Катерина Іванівна.

Сьогодні без людей цієї професії просто немислима господарська діяльність підприємств, установ, організацій. Робота бухгалтера вкрай відповідальна й вимагає глибокого знання як бухгалтерського обліку, так і податкового законодавства (яке, до речі, в Україні постійно змінюється), зосередженості, скрупульозності, точності, а також бережливості та вміння відстоювати свою точку зору (особливо у стосунках із контролюючими органами).

Не зайве наголосити, що кожна (навіть незначна) бухгалтерська помилка в Україні карається чималими штрафами. Навіть лікарська недбалість чи помилка не передбачає такої суворості відповідальності! Певно, жодна професія в Україні не має такого фінансового покарання, як професія бухгалтера. Та чомусь бухгалтерами в нашій країні працюють переважно жінки. І саме на їхні тендітні плечі й лягає вся відповідальність за фінансову діяльність підприємств.

Напередодні Дня бухгалтера, який в Україні відзначають 16 липня, ми зустрілися з жінкою, яка майже 30 років рахує кожну копітку Білоцерківської сільської ради.

Це єдине місце роботи, зазначене в трудовій книжці Ольги Іллівни Яйчун. У 1990 році молододівчиною почала вона працювати рядовим бухгалтером сільради, у 2001 році стала головним бухгалтером, після створення ОТГ – головним бухгалтером, начальником відділу бухгалтерського обліку та звітності Білоцерківської сільської ради.

– Після створення Білоцерківської об'єднаної територіальної громади, – розповідає О. І. Яйчун, – значно збільшився об'єм роботи працівників бухгалтерії. До всього, наші стосунки з обласним та державним бюджетом вийшли на новий (значно вищий) рівень, адже бюджет ОТГ має прямі відносини з

державним бюджетом. За законом про державний бюджет на плановий рік затверджуються обсяги міжбюджетних трансфертів. Це освітня, медична субвенції, додаткова дотація на здійснення передачих з державного бюджету видатків на утримання закладів освіти та охорони здоров'я, субвенція на формування інфраструктури об'єднаних територіальних громад.

– Ольго Іллівно, якщо можна,

назвіть розміри цих субвенцій.

– Загалом бюджет ОТГ на 2018 рік становить 40262,1 тис. грн, у тому числі розмір освітньої субвенції – 8460,4 тис. грн, медичної субвенції – 2828,1 тис. грн, дотація з місцевого бюджету на здійснення переданих з державного бюджету видатків з утримання закладів освіти та охорони здоров'я – 747,3 тис. грн.

– Отже, за рахунок цих субвен-

цій та дотацій й зросли надходження до бюджету ОТГ?

– Ні, не тільки. Після створення ОТГ відбувся перерозподіл податків. Крім доходів, які отримували бюджети до їх об'єднання, тепер зараховується 60% податку на доходи фізичних осіб. За I півріччя 2018 року нам надійшло 7200 тис. грн. Найбільшу частку (65%) становлять надходження від ПП «Білоцерківська агропромислова група» (2520,0 тис. грн) та ТОВ «Білагро» (2100,00 тис. грн). Адже на цих підприємствах найбільша кількість працівників, причому всі вони працюють офіційно та отримують достойні заробітні плати.

– Із надходженнями до бюджету зрозуміло. А як ці кошти розподіляються?

– У складі місцевого бюджету є бюджет розвитку, він формується за рахунок частини податкових надходжень, а також від субвенцій та дотацій. На 2018 рік бюджет розвитку заплановано в сумі 5377,9 тис. грн.

За I півріччя 2018 року фактично використано кошти на капітальний ремонт Подільського дитсадка (1360,9 тис. грн), придбано два дитячих майданчики на суму 182,00 тис. грн, виготовлено проектно-кошторисну документацію на капітальний ремонт Красногорівсь-

кого дитячого садка «Барвінок» (75,9 тис. грн).

Додатковим джерелом бюджету розвитку є субвенція на розвиток інфраструктури, яка цього року передбачена в розмірі 2159,00 тис. грн. Її планується використати на капітальний ремонт покрівлі Красногорівського дитячого садка, капітальний ремонт системи вентиляції Білоцерківського дитячого садка «Дюймовочка» та на реконструкцію першого поверху існуючої будівлі амбулаторії загальної практики сімейної медицини з розміщенням центру ад-

міністративних послуг.

Зараз у бюджетному календарі липень–серпень. Це місяці активної підготовки до формування місцевого бюджету на наступний 2019 рік, а також підбиття підсумків I півріччя 2018 року.

– Отже, у бухгалтерів зараз україн гарячі «жнивні» дні. Чи великий штат бухгалтерської служби сільради?

– Відділ бухгалтерського обліку та звітності налічує 4 особи. Окрім головного бухгалтера, працюють троє спеціалістів I категорії: Авер'янова Марія Миколаївна, Рудяк Катерина Іванівна, Висоцька Віра Миколаївна.

1 вересня 2017 року була утворена централізована бухгалтерія відділу освіти, молоді та спорту, де

Далі на стор. 2.

Шановні бухгалтери ПП «БіАГр» і ТОВ «Білагро»!

Офіційно День бухгалтера відзначається в Україні з 2004 року і припадає на 16 липня. Це шанована в усьому світі професія. Про її престиж свідчить святкування 10 листопада Міжнародного дня бухгалтера.

Це надзвичайно серйозна і відповідальна робота, що вимагає високого професіоналізму, великої уважності, нехитної точності.

У ПП «БіАГр» і ТОВ «Білагро» працює потужний загін бухгалтерів, економістів і фінансистів, які успішно справляються зі своїми обов'язками і від яких значною мірою залежить ділова репутація підприємства. Висловлюємо їм щирі вдячність за роботу і напередодні професійного свята вітаємо всіх представників цього непростого фаху. Бажаємо нових професійних досягнень, відмінного здоров'я, добробуту в родині, оптимізму і завжди гарного настрою.

З повагою
Віктор КОРДУБАН,
голова ради директорів ПП «Білоцерківська агропромислова група», засновник ТОВ «Білагро»;
Оксана КОРДУБАН,
генеральний директор ПП «БіАГр».

Актуально

Які рішення ухвалила сесія

У попередньому номері ми розповідали, що Білоцерківська сільська рада отримала в комунальну власність земельні ділянки сільськогосподарського призначення за межами населених пунктів, які раніше перебували у власності держави.

25 червня 2018 року відбулося засідання двадцять сьомої сесії Білоцерківської сільської ради сьомого скликання, на якому депутати затвердили акти приймання-передачі цих земельних ділянок. Їх загальна площа – 2197,9453 га.

Крім того, сесія прийняла рішення про встановлення місцевих податків і зборів на 2019 рік, а саме: про встановлення плати за землю, ставок орендної плати за землю, податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, єдиного податку, транспортного податку, туристичного збору, збору за місця для паркування транспортних засобів.

Докладнішу інформацію можна прочитати на сайті Білоцерківської сільської ради: <http://biloteg.org.ua>

Переконалися в здобутках Білоцерківської ОТГ

Деякі читачі нарікають, що газета «Наша громада – єдина родина» забагато пише про культурні заходи в громаді та розвиток культури в цілому. Мабуть, не всі знають, що за цим напрямком діяльності Білоцерківська громада вважається однією з найкращих серед об'єднаних громад області (і не тільки). Навіть після об'єднання далеко не скрізь відремонтовані будинки культури й клуби, успішно працюють художні колективи, проводяться концерти та інші культурно-мистецькі заходи.

Коли Полтавський відокремлений підрозділ Центру розвитку місцевого самоврядування організовував круглий стіл на тему «Трансформація системи надання культурних послуг у об'єднаних територіальних громадах», вирішив провести його саме в нашій громаді.

Круглий стіл відбувся 26 червня. На нього з'їхалися голови сільрад, керівники відділів і секторів культури практично всіх ОТГ Полтавської обл., представники Центру розвитку місцевого самоврядування, Полтавського краєзнавчого музею, а також столичні гості: директор Державної бібліотеки України для юнацтва Г. А. Саприкін та кандидат педагогічних наук, директор ТОВ «Український фондовий дім» І. В. Карпенко.

Г. А. Саприкін та І. В. Карпенко розповіли про новачів в бібліотечній справі, зокрема створення бібліотек електронних книг. Комп'ютерні програми для них розробляє «Український фондовий дім». К. Б. Фесик (Полтавський краєзнавчий музей) поінформувала про принципи організації та діяльності музеїв. А голова Білоцерківської сільської ради І. В. Лещенко та завідувачка сектору культури і туризму Н. А. Лук'янець поділилися досвідом роботи, продемонструвавши слайд-презентацію, та вручили кожному буклети про діяльність Білоцерківської ОТГ.

Як і годиться гостинним господарям, працівники культури Білоцерківської громади напередодні зустріли учасників круглого столу запашним короваєм у Огірівці. Артисти-аматори привітали їх піснями й танцями. По закінченню заходу гості відвідали туристичний комплекс «Козацький стан». Тут їх частували не лише козацьким кулішем і варениками, а й музичними вітаннями у виконанні народного аматорського ансамблю «Яснозір'я», Сергія Макаренка, дуету у складі заслуженого працівника культури України Василя Моспана і Наталії Лук'янець, дотепними гуморесками Катерини Шарай.

Учасники круглого столу (навіть ті, хто працює в культурі по 20–30 років) не приховували: побачене їх приємно вразило. Вони на власні очі переконалися, що культура в Білоцерківській ОТГ і справді на висоті.

«Щоб дебет завжди дорівнював кредиту»

Закінчення. Початок на стор. 1.

працюють головний бухгалтер Кришталь Віра Григорівна та бухгалтер Яременко Світлана Іванівна і Швидь Наталія Вікторівна.

Сучасний бухгалтер має не лише знати бухгалтерський та податковий облік, але й розбиратися в спеціалізованому програмному забезпеченні. Бухгалтерам сільради завжди допомагає в. о. начальника фінансового відділу Анатолій Ганнущенко, якому ми всі щиро вдячні.

Робота бухгалтера – це постійні звіти, звірки, зведення балансу, постійні зміни в нашому

мінливому та недосконалому законодавстві, постійна боротьба з контролюючими органами... Загалом на плечі бухгалтера покладено 70-80% вирішення проблем установ та організацій. Тож користуючись нагодою, хочу привітати всіх бухгалтерів з професійним святом та побажати міцного здоров'я, впевненості у силах силах, щоб дебет завжди дорівнював кредиту, а також ніколи не втрачати терпіння.

Розмовляла
Зінаїда МАТЯШОВА.

Централізована бухгалтерія відділу освіти, молоді та спорту. Зліва направо: Швидь Наталія Вікторівна, Кришталь Віра Григорівна, Яременко Світлана Іванівна.

Школярі люблять спорт

У навчальних закладах нашої громади велику увагу приділяють фізичному розвитку дітей та заняттям спортом. Переконатися в цьому можна, уважно проаналізувавши таблицю, яку подаємо нижче. Це результати районної спартакіади школярів за 2017-2018 навчальний рік у двох категоріях. Як бачимо, в обох наші спортсмени показали вагомі результати та посіли далеко не останні місця. Особливо ж радують учні Красногорівської ЗОШ I-III ступенів.

№ з/п	Школа	Шкільний м'яч	Баскетбол юнаки	Баскетбол дівчатка	Волейбол юнаки	Волейбол дівчатка	Міні-футбол юнаки	Міні-футбол дівчатка	л/а крос	Легка атлетика	Нащадки козацької слави	футбол	Шахи	Шашки	Настільний теніс	Призовники	Кількість змагань	Очки	Місце
1	Красногорівська	1	1	1	1	1	1	2	1	4	1	2	3	1	3	5	15	136	I
2	Великобагачанська	1	2	3	2	2	1	2	2	5	2	1	4	6	2	4	16	122	II
3	Устивицька	1	3		3	3	3	4	6	1			2	2	1	2	12	96	III
4	Радивонівська	1	4	2			5	3	5	2	3	4	1	5		8	13	96	IV
5	Рокитянська	2	4	2		5	5	3	4	6	5	4	6	4	5	7	14	85	V
6	Гоголівська	2			5	4	4				6	3				3	7	57	VI
7	Остап'євська				4	5					4	4	5	3	4	10	8	42	VII
8	Кротівщинська								3	3					6	1	5	41	VIII
9	Білоцерківська									7						9	4	21	IX
10	Якимівська									8				7	7	6	4	20	X
1	Степанівська		1	1	1	1	5	1	4	1			3	5	6		11	95	I
2	Подільська		2	2	2		1	2	1	2			5	9	4		10	85	II
3	Балакліївська		3		3	2	2		6	5			6	4	2		9	69	III
4	Першо-Багачанська		4				4		2	3				6	4		6	49	IV
5	Довгалівська		5		4		3						2	10	5		6	45	V
6	Бірківська								5	4			1	3			4	36	VI
7	Мостовищинська								3				8	2	1		4	35	VII
8	Попівська								7				7	8	3		4	23	VIII
9	Матяшівська													1	7		2	17	IX
10	Байрацька												4	7	9		3	16	X

Знайомтеся: бізнес у громаді – бізнес для громади

Інна Назаренко майже рік працювала по 12 годин без вихідних

На запитання, чому вирішила стати приватним підприємцем, Інна Назаренко посміхається й щиро відповідає: «Та з дурної голови!» А згодом уже серйозніше розповідає: у її чоловіка була давня мрія: щоб сільські люди мали змогу купувати такі ж різноманітні та якісні товари, як і жителі міста. Тож у 2008 році він зареєструвався як фізична особа-підприємець, орендував приміщення магазину в с. Бірки, закупив товар, а Інна Миколаївна стала в тому магазині торгувати. Трохи згодом і вона зареєструвалася як підприємець.

У бірківському магазині продають як продовольчі, такі господарські товари, одяг тощо. Вибір і справді дуже широкий. Проте займатися підприємницькою діяльністю виявилось набагато складніше, ніж попервах уявляло подружжя.

– Важко було передусім фінансово, – ділиться Інна Миколаївна. – Незалежно від того, є прибуток чи ні, треба сплатити чималі податки. А вже в Україні новостворений бізнес не має жодних пільг.

Ми прагнули створити максимум зручностей для односельців, тому наш магазин працював з 8.00 до 22.00. Але найняти продавця не мали змоги – платити зарплату й нарахування на неї не було з чого. Чоловік їздив у пошуках дешевих товарів, шукав поставальників, а я весь час стояла за прилавком. Перші 11 місяців я взагалі працювала по 12 годин на добу без вихідних! Поставили в підсобку плити, то я там нашивд-коруч готувала їсти – треба ж чи-

мось було чоловіка годувати.

Наймані працівники навряд чи витримали б такий ритм праці, за місяць-другий розрахувалися б і шукали ліпшу роботу. А приватний підприємець працює на свій страх і ризик, норми трудового законодавства на нього не поширюються. Та й не просто кинути розпочату справу...

Вони вірили, що у них усе вийде, наполегливо працювали, морально підтримували один одного й поступово розвивали свій бізнес. На сьогодні мають двох найманих працівників. Хоча, щиро зізнається Інна Миколаївна, знайти порядних людей на посаду продавця непросто. І зараз у магазині є вакансія. Тож підприємця нерідко сама стає до прилавка. Весела, привітна, вона легко налагоджує контакт із людьми, першою заводить розмову, розпитує про сімейні проблеми, потреби, охоче радить той чи інший товар...

Інна Назаренко весела, життєрадісна, працююча й наполег-

І. М. Назаренко торгує в магазині с. Бірки. Фото автора.

лива. Односельці поважають її й обрали депутатом Білоцерківської сільської ради.

– Я мріяла бути тележурналісткою або дикторкою, – розповідає жінка. – Однак життя внесло свої корективи. Закінчила тоді ще сільськогосподарський інститут у Полтаві за фахом «облік і аудит» і ось тепер реалізую здобуті знання на практиці. Велика проблема – низька купівельна спроможність людей. Вони б і раді щось купити, та ні за що. А нам же все одно доводиться платити податки – незалежно від виторгу.

Ми йдемо односельцям назустріч і торгуємо в борг. Трапляється, що вже й полиці в магазині порожні, а закупити нову партію товару ні за що... Доводиться ледь не випрошувати повернути нам гроші. Чималі кошти «з'їдає» й оренда приміщення, плата за енергоносії.

Попри труднощі, вона не опускає руки. І саме на таких працівників та наполегливих відчайдуш-ках і тримається бізнес та загалом економіка України.

Зінаїда МАТЯШОВА.

Поради

Як позбутися попелиці

Одним із ворогів городини є попелиця. Хімічних засобів боротьби з нею існує багато. Та останнім часом більшість людей надає перевагу менш шкідливим народним методам.

Природним цілителем від попелиці є всім відома маленька комаха – сонечко. Привабити його на город можна відваром кропу або молодой гірчиці. Проте є і дієві засоби.

Молочна сироватка

У ситуації, коли рослини починають цвісти і плодоносити та коли застосування пестицидів небажане, ідеальним варіантом проти попелиці може виявитися саме сироватка.

Вона діє досить швидко (1–2 тижні), зберігає тривалий ефект і легко поєднується з іншими народними засобами. До того ж її застосування не вимагає додаткових або спеціальних погодних умов та інструментів.

Сироватку легко дістати або навіть приготувати самостійно. Її не потрібно розводити водою і відміряти однакові точні порції.

Для позитивного ефекту достатньо всього лише правильно застосовувати, а саме: поливати кожен саджанець під корінь замість води. Робити це потрібно нечасто, 1–2 рази на день (залежно від погоди).

Нашатир

Разом із появою попелиці часто можна спостерігати, як поруч повзають полчища мурах. Це, звичайно, не випадковість. Мурахи з попелицями складають своєрідний симбіоз. Попелиці виробляють для них солодку речовину – падь, а мурахи натомість переносять тлю на рослини, дерева і ховають її личинки взимку.

Тому зменшити кількість попелиці можна, знищуючи мурах, а одним із найдієвіших інструментів для цього є нашатир.

Не варто плутати нашатир – білий кристалічний порошок без запаху – і нашатирний спирт – безбарвний водний розчин із різким запахом.

Нашатирний спирт

Але гідроксид амонію (нашатирний спирт) теж дієвий засіб у боротьбі з попелицею. При правильному використанні з його допомогою можна повністю позбавити ділянку від шкідників.

Попелиця не переносить нашатирний спирт і задихається від його випарів.

Нашатирний спирт проти попелиці краще не поєднувати з іншими засобами. Щоб приготувати розчин, потрібно 50 мл нашатирного спирту розчинити в 10 л води і розмішати в ньому близько 25 г господарського мила (для кращого прилипання).

Іноді використовують більш концентрований розчин: 50 мл спирту розчиняють у 4 л води. Таким настоєм слід ретельно кропити пошкоджені кущі, особливу увагу приділяючи внутрішньому боковим листям, адже саме там попелиця відкладає свої личинки.

Нашатир проти попелиці краще використовувати в суху сонячну погоду не більше, ніж раз чи два на тиждень.

Увага! З нашатирним спиртом варто бути дуже акуратними, оскільки він може викликати як внутрішні (від випарів), так і зовнішні опіки.

Горілка

У досвідчених дачників фантазії не забирає! Дуже часто вони радять звичайну горілку для боротьби з попелицями. Горілка не є небезпечною для зовнішнього застосування людини, добре поєднується з іншими препаратами і не вимагає додаткових умов або інструментів. Зазвичай горілку не розчиняють у воді, а використовують уже готовий спиртовий напій. До нього можна додати господарського або рідкого мила для кращого прилипання. Кількість беріть, виходячи з розмірів вашої ділянки.

Обприскувати рослини потрібно, як зазвичай, не зачіпаючи, по можливості, суцвіть і приділяючи увагу внутрішньому боковим листкам.

Наш славетний земляк Михайло Сидоренко

Сидорівщина – оспіване соловейками і викуване зозулями невеличке село нашої громади. Часто навідуюсь туди, думками лину в 60-70-і роки, де бував на канікулах у батьків моєї мами. Перед очима чисте, охайне село, працює початкова школа, сільський клуб, крамниця, медичний пункт, токове господарство колгоспу «Жовтень».

У 1953 році на току цього села митці кіностудії імені Олександра Довженка знімали кілька кадрів кінофільму «Доля Марини». І мало кому відомо, що в цьому селі в одній із родин 12 липня 1902 року народився Михайло Федорович Сидоренко. Пройдуть роки, й ім'я нашо-го земляка стане відомим не тільки в Україні та Радянському Союзі, а й за кордоном.

Трудову діяльність Михайло Федорович розпочав у 1914 році наймитом. Із 1921 до 1924 року навчався в сільськогосподарській професійній школі в селі Красногорівці. У 1927 році став членом ВКП(б). Із 1928 до 1932 року навчався в Полтавському плодово-ягідному інституті. Отримавши спеціальність агронома-організатора плодово-ягідного господарства, був призначений на посаду директора Мелітопольської дослідної станції садівництва. З перших днів німецько-радянської війни й до її закінчення перебував на фронті на посаді заступника командувача Північно-Західного фронту з політичної роботи.

У жовтні 1945 року за особистим клопотанням М.С. Хрущова був демобілізований і відновлений на колишній посаді. У 1947 році на базі дослідної станції Михайло Федорович заснував однорічну школу садівників, директором якої працював протягом 30 років. У 1948 році захистив кандидатську дисертацію.

У 1955 році обирався делегатом XIV міжнародного конгресу із садів-

М. Ф. Сидоренко.

ництва, що проходив у Голландії, у 1977 році – міжнародного конгресу з вирощування вишень і черешень, який відбувся в Італії.

У 1956 році вчений почав займатися селекцією персиків, створив гібридний фонд і передав у державне випробування дев'ять сортів персика: Червневий ранній, Серпневий, Янтарний, Сонячний, Райдужний, Таврія, Приазовський, Запорізький, Транспортабельний. Крім того, був співавтором ще 28 сортів персиків, серед яких такі відомі, як Мелітопольський рясний і Золотистий, районовані в Україні. Створені за участю вченого сорти персика Серпневий і Новинка степу отримали золоті медалі на міжнародних виставках. Оpubлікував понад 120 наукових, науково-популярних та публіцистичних праць. Автор книг «Черешня», Сади в степах запорізьких».

У 1972 році Мелітопольська дослідна станція садівництва була перетворена в Український науко-

Про що розповідають назви населених пунктів

У газеті №11 від 11 травня ми розповідали про походження назв деяких населених пунктів. Адже топоніми – назви міст, сіл, водойм, гір, рівнин тощо – так само, як археологічні знахідки чи писемні документи, дозволяють заглянути крізь віки й дослідити життя наших пращурів. Тож топоніміку образно називають мовою землі. Сьогодні, як і обіцяли, публікуємо продовження розповіді.

Урочище Стінки. Малюнок Т. Г. Шевченка.

Дуже багато сіл, селищ і містечок на території України отримали свої назви від імен або прізвищ людей, які колись їх заснували чи ними володіли. Нерідко після того, як поміщик продавав село (а разом з ним і кріпосних), назва населеного пункту змінювалася й відображала ім'я чи прізвище вже нового власника.

Проте для нашого краю така практика нехарактерна, адже він був переважно козацьким. У XV–XVI ст. безмежні простори, на яких нині розташований Великобагачанський район, аж кишили різними ватагами волелюбного й бойовничого люду, що промишляв рибальством, мисливством і відвертим розбоем. Сюди втікали з кріпацької неволі найбільш сміливі, непокірні та свободолюбні. Ці люди згодом отримали назву «козаки». Саме вони надійно захищали північні території від набігів кочових племен із Півдня.

У XVII столітті (особливо у другій його половині) територія нашого краю інтенсивно заселяється. Вирубуються ліси, розорюються поля, виникають козацькі хутори. Свої назви

вони отримували від імен (прізвищ) першопоселенців. Ми не знаємо, ким були Мороз, Огир, Баланда чи Дзюба, Шипоша, Герус, Сидір. Проте вони жили й працювали на цій землі й залишили нам у спадок назви сіл.

А назва Писарівщина пішла не від прізвища чи імені, а від посади людини, яка колись жила на цій території. Це теж дуже поширена практика. Раніше сіл із такими назвами було дуже багато, існувала навіть Писарівщинська волость. Та з часом чимало сіл зникли. На території Полтавської області залишилося два села Писарівщина: у Гадяцькому й Диканському районах. Є село з такою назвою й на території Білорусі в Молодечненському районі Мінської обл.

Особливості рельєфу місцевості теж нерідко відображалися в назві населеного пункту. Яскравий приклад – села Поділ і Лугове.

С. Колосівка до 60-х років минулого століття називалося Запсілля. Та оскільки в області було кілька населених пунктів із такою ж назвою, це створювало певну плутанину.

Меморіальна дошка нашому землякові в Мелітополі.

во-дослідний інститут зрошуваного садівництва Української аграрної академії наук, який очолив Михайло Федорович Сидоренко. В останні роки свого життя він був науковим консультантом інституту.

Указом Президії Верховної Ради СРСР від 8 квітня 1971 року за великі успіхи, досягнуті в розвитку сільського господарства та виконанні п'ятирічних планів виробництва і продажу державі продуктів землеробства і тваринництва Сидоренку Михайлу Федоровичу присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і медалі «Серп і молот». Наш земляк нагороджений також двома орденами Леніна і двома орденами Трудового Червоного Прапора, орденом Вітчизняної війни I ступеня і медалями. Крім того, відзначений чотирма золотими і п'ятьма срібними медалями ВДНГ СРСР, золотими медалями міжнародних виставок. Заслужений агроном УРСР (1962), заслужений

діяч науки УРСР (1962).

Помер М. Ф. Сидоренко 5 листопада 1989 року, похований у Мелітополі на Новому кладовищі. Мелітопольська дослідна станція садівництва, якою керував Сидоренко, нині носить його ім'я. На її будівлі встановлено меморіальну дошку. Іменем Михайла Сидоренка названа невелика вулиця в Мелітополі, розташована за 300 метрів від станції. У музеї Красногорівської загальноосвітньої школи I-III ступенів серед експонатів окреме місце займає інформація про нашого земляка.

Вірю в те, що в недалекому майбутньому побачить світ книга про славних людей нашої громади, а на стіні Красногорівської школи з'явиться меморіальна дошка на честь М. Ф. Сидоренка. Це потрібно не мертвим, це потрібно живим.

Анатолій ФЕНЕНКО,
депутат Білоцерківської сільської ради.

Українські козаки XV– XVII ст.

Тому його вирішили перейменувати й дали назву Колосівка, адже село з усіх боків оточене піщаними землями, на яких споконвіку вирощували жито та інші зернові.

Стінками здавна називали круті яри, урочища. Тож, без сумніву, назва місцевості дала назву й населеному пункту, стверджує краєзнавець Валентин Посухов. До речі, сіл із назвою Стінки в Україні теж було чимало. Подорожуючи Полтавщиною, Тарас Шевченко у 1845 році намалював малюнок під назвою «Урочище Стінка». Виконаний олівцем, він зображує краєвид із великими пагорбами, вкритими деревами та кущами. Вдалині видніється кілька хаток. Відомо, що зображене на малюнку Урочище Стінка належало Голям. На той час це був невеликий хутір із вузькими та брудними вуличками, в якому налічувалося кілька десятків невеликих похилених хаток. Де саме він розташовувався, достеменно невідомо, тому одразу кілька населених пунктів (причому один – у Черкаській обл.) намагалися довести свою причетність до шевченкового малюнку.

А назву селам Вишняківка й Коноплянка дали рослини, які тут здавна вирощували місцеві працюючі жителі. Так, Коноплянка розташована в низині річки Гнилиця, поряд – супісчані землі. На них добре росли коноплі, які потім вимочували в Гнилиці. Так копіткою працею селяни виготовляли високоякісне прядіво.

Частину переробляли самі, частину здавали на Миргородський коноплепереробний завод.

Переважна більшість географічних назв виникли стихійно, проте зовсім не випадково: безсистемних топонімів не існує, будь-яка назва має своє значення. Пам'ятаймо про це!

Зінаїда МАТЯШОВА.

Виконком Білоцерківської сільської ради та ветеранська організація глибоко сумують з приводу передчасної смерті ветерана праці, дитини війни,

жителя с. Бірки
РЕКИ
МИКОЛИ ЯКОВИЧА

та висловлюють співчуття рідним і близьким покійного.

Дні народження відзначають члени нашої громади:

6 липня
СЕМЕРГЕЙ ІВАН МАКАРОВИЧ
(с. Огірівка) – 75 років;

7 липня
ТУР ЛЮБОВ ФЕДОРІВНА
(с. Бірки) – 80 років;

10 липня
РЕШЕТНІКОВА ОЛЬГА АНДРІЙВНА
(с. Огірівка) – 75 років;

12 липня
БАЛЮТА НАДІЯ ГРИГОРІВНА
(с. Поділ) – 80 років;

13 липня
ВОЙТЮК ВІКТОР МИХАЙЛОВИЧ
(с. Красногорівка) – 65 років;

ТАТАРИН ІГОР ПЕТРОВИЧ,
учасник АТО
(с. Красногорівка) – 30 років;

15 липня
КОЙНАШ МЕЛАНІЯ ПАНТЕЛІВНА
(с. Красногорівка) – 80 років;
ГЛУШИЧ ЛЮБОВ ІВАНІВНА
(с. Поділ) – 60 років;

Виконком Білоцерківської сільської ради, рада ветеранів та члени громади вітають іменинників. Нехай доля завжди буде прихильною до вас та подарує міцне здоров'я, невичерпне щастя, успіхи в усіх починаннях та здійснення бажань.

Бажаємо жити вам гарно й щасливо, День кожний хай буде схожий на диво, Хай сонце вам силу й натхнення дає, Зозуля щасливих сто літ накує!

Бажаю здійснення мрій

Зовсім недавно попрощалися зі школою й дев'ятикласники громади. Випускників Подільської ЗОШ І–ІІ ступенів: Бондарева Адріана, Братішка Віталія, Веретельнік Ірину, Власа Сергія, Годович Василю, Йопа Олександра, Стрілкова Дмитра щиро вітаю із закінченням школи. Цього року ви стали громадянами чудової країни, що зветься Юність. Бажаю веселого настрою, молодіжного завзяття, щоб мрії збувалися, щоб друзі посміхалися, щоб на кожній життєвій стежині вас чекав успіх, щоб кожен з вас зустрів чисте і світле кохання, щоб люди, з якими вас знайомитиме доля, були такими ж відкритими і щирими, як ви. Будьте здорові, красиві, щасливі!

З повагою перша вчителька.

Школа залишиться в спогадах

23 червня, в останню суботу першого літнього місяця, у школах відбулися випускні вечори. Це особливе свято, що поєднує світлі надії, сум розлуки з однокласниками і радість зустрічі з майбутнім.

Пролунали прощальні вальси й для випускників шкіл Білоцерківської територіальної громади. П'ятнадцять юнаків і дівчат цього року отримали путівки в самостійне життя. Відтепер багато що залежатиме від їхнього вибору майбутньої професії та подальшої роботи.

Як розповіла начальник відділу освіти Білоцерківської сільської ради Людмила Якименко, усі випускники успішно завершили навчання і на зовнішньому незалежному оцінюванні (ЗНО) підтвердили свої знання та оцінки. Це приємно усвідомлювати і вчителям, і учням, і батькам. Адже традиційно ЗНО проходить за межами тих шкіл, де навчалися діти. Отже, вплинути на результат складно. І тепер за отриманими балами одинадцятикласники мають можливість здобувати спеціальність у будь-якому закладі за уподобанням. А школа для них назавжди залишиться тим місцем, де їх із радістю чекатимуть у гості. А ще – в спогадах про найкращі роки молодості.

Крок у самостійне життя випускників Білоцерківської школи

Випускний вечір у Білоцерківській школі І–ІІІ ступенів влаштували на честь шістнадцятикласників, креативних, розсудливих учнів, які вирушають у самостійне життя.

Хотілося б побажати, дорогі випускники, щоб у вашому житті панувала вічна весна і приносило пишні плоди родюче літо. Мрійте, кохайте, прагніть до кращого, і все у вас буде добре. А школа як пам'ять про дитинство нехай освітлює ваш життєвий шлях. Щастя вам! У добру путь!

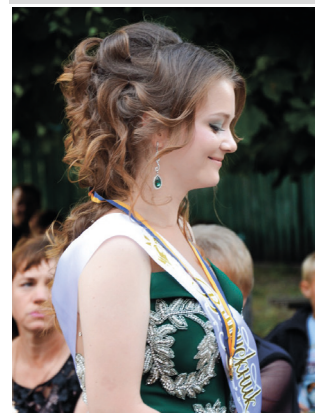
Щастя вам, юні красногорівці!

Відшумів, відлунав прощальний вальс для дев'ятих випускників Красногорівської ЗОШ І–ІІІ ступенів. Є чому радіти їм, їхнім батькам та вчителям. Успішно склали ЗНО, мають високі бали в атестатах. Кордубан Вікторія нагороджена золотою медаллю, Ісаєнко Анастасія має в атестаті тільки бали високого рівня, Цвіт Альона – бали високого та достатнього рівня.

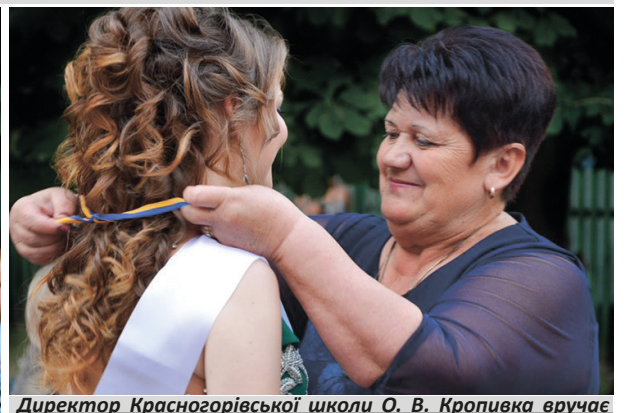
У теплій, дружній атмосфері пройшов випускний вечір. Звучали напутні слова директора школи Ольги Василівни Кропивки та заступника директора з НВР Валентини Михайлівни Дацевой, вітання батьків. Хвилюючим моментом стало вручення атестатів про повну загальну середню освіту. Щирі слова, музика, квіти, посмішки, сльози радості і тривоги, веселі інсценізації та зворушливий вальс випускників... Усе це було того літнього вечора. У добру путь, дорогі наші випускники!

Випускники Красногорівської школи разом із наставниками.

Вікторія Кордубан.

Директор Красногорівської школи О. В. Кропивка вручає золоту медаль Вікторії Кордубан.

Дорогі наші випускники!

Вітаємо вас із закінченням школи. Бажаємо всім рівних життєвих доріг і попутного вітру! Багато добра вам у житті, любові в серці, а поруч – друзів, які підтримають і допоможуть! Нехай збудуться всі ваші заповітні мрії. Стійкості, мужності й терпіння, щоб перемогти всі перепони!

Ваші вчителі.

Ось вони, білоцерківські випускники.

Будьте успішними і щасливими!

Щоб заглянути в недалеке майбутнє, не потрібно винаходити машину часу або звертатися до людей з надможливостями, достатньо тільки придивитись до нашої молоді. А молодь у нас чудова! Не перестав рідна українська земля обдаровувати своїх дітей талантами!

Катерина Танцюра виступає на Дні села. 2017 р.

Живе в Подолі дівчина, долю якої ніби міцно пригорнула богиня творчості й та-

ланту. Звати її Танцюра Катерина.

Взагалі то вона звичайна сімнадцятирічна дівчина, яка народилася у звичайній сільській родині, щоправда, в співучих батьків. Щоб дитяток не плакало, тато змалку їй співав. Доня піростала й почала йому підспівувати. На її дзвінкий голосочок звернули увагу і вдома, й у школі. Важко перерахувати кількість виступів Каті на різних святах, концертах та конкурсах. Вона стала золотим голосом Подільської школи, коли в ній навчалася. Крім того, що Катя гарно співала, вона успішно навчалася, була однією з найкращих учениць класу і школи. А коли трохи подорослішала, то з притаманною їй наполегливістю закінчила на «відмінно» Великобагачанську музичну школу ім. Ф. Кушнерика. Зараз дівчина навчається в Полтавському музичному училищі ім. М. Лисенка.

Любов до пісні не єдине захоплення цієї чарівної дівчини. Катя змалечку любить читати, часто відвідувала сільську бібліотеку. 2013 року зайняла ІІІ місце в районному конкурсі «Найкращий читач Великобагачанщини». Приїжджаючи на короткі вихідні, Катруся й зараз забігає до бібліотеки, щоб почитати нові книги, а також свої напрацювання. Бо любов до

читання пробудила в ній ще один талант: Катя пише вірші.

У громаді та й за її межами Катю знають усі, хто любить пісню, хто відвідує концерти, хто пов'язаний із сільською художньою самодіяльністю, бо ж вона завжди прагне порадувати своїм талантом сільських трударів, привнести в їхнє буденне життя яскраві барви емоцій, поліпшити настрій.

Талант цієї подільської красуні багатогранний: вона гарно співає, має акторські здібності, пише вірші, вишиває бісером... Недаремно кажуть: талановита людина – талановита в усьому.

І такої чудової молоді багато в нашому селі. Шкода тільки, що після навчання у коледжах та вишах вони не завжди повертаються додому, а шукають дім деінде.

Користуючись нагодою, хочу побажати Танцюрі Каті та її друзям і однокласникам – Бондарю Дмитру, Драченку Богдану, Бондар Оксані, Годович Вікторії, Кучер Лілії, Писаренко Наталії, Йопа Володимирі, Кузьмину Максиму, Дроботу Владиславу – успіхів у житті. Дуже хочеться, щоб ваше життя було світлим, яскравим, а здібності й таланти приносили користь усьому суспільству. Не розгубіть своєї людяності і ширості. Обов'язково будьте успішними і щасливими!

Тетяна ТРИПУТЕНЬ,
бібліотекар Подільської
бібліотеки – філії.